

100 ÉVES

A SZERENCSI FÉRFIKAR

SZERENCSI

HÍREK

KÖZÉLET ( ) SZABADIDŐ ( ) KULTÚRA

2023. július 5.

KÜLÖNSZÁM

INGYENES

Első sor balról jobbra: Murányi Imre, Szabó Tibor, Telenkó Géza, Czető Ferenc, Kiss Imre, Jávorkai János, Buda Bertalan, Fellegi Miklós, Birk László.

Második sor balról jobbra: Madák György, Juszku Gergő, Csordás István, Décsei István, Takács László.

A zongoránál állandó zongorakísérőnk: Béresné Kassai Ágnes.

Vezényel, karnagy: Gebri József.

A fotóról hiányzik: Bodnár József.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A SZERENCSI CUKORGYÁR ÉS A KULTÚRA

Az 1889–2007 között üzemelő szerencsi cukorgyár a magyarországi rendszerváltáskor működő 12 cukorgyár egyike volt. A külföldi és magyarországi bankok által alapított, kedvezményes állami kölcsönrel támogatott cég több mint százéves működése alatt meghatározó szerepet játszott a szerencsi térség fejlődésében, kulturális, szellemi életében.

A gyár közösség kulturális életének fő bázisa az 1913 óta fennálló „Szerencsi Cukorgyári Alkalmazottak Önképzőköre”, amely később „Szerencsi Cukorgyár és Szerencsi Édesipari Vállalat Művelődési Háza” néven szerepelt. Első létesítménye a könyvtár volt, majd a későbbi évek során dalárdát, színiárszót csoportokat, fúvószenekart, tánczenekart szerveztek. 1976 és 1983 között a művelődési ház keretében átmenetileg két klub is működött. A felsorolt kulturális szerveződések részletes történetét, továbbá a gyárral kapcsolatban álló művészek (Fery Antal grafikus, Hubay Miklós, Tenkács Tibor, Tóth Miklósné festőművészek) munkásságának ismertetőjét **Mezei Zsófia**, a művelődési ház nyugdíjas igazgatója (fotónkon) idézte fel a Szerencsi Cukorgyár 100 éve (1889–1989) című könyvben (irta és szerkesztette: Salánki István). „Nagyszerű igazgatónk, Szemere Endre vezetése alatt a gyár dolgozói között nagyon családias, közvetlen volt a kapcsolat. A régi munkások közül sokan velem együtt vallják: öröm volt akkoriban dolgozni járn. Fegyelem volt, a kollektíva egy igazi nagy családként – így is neveztük

magunkat – élte mindennapjait és becsülettel dolgoztunk a gyár eredményes működéséért. Rendkívül jó légkörben, vidám hangulatban éltünk, nem véletlen, hogy ekkoriban sok karikatúrát kellett rajzolnom. Az igazgató közvetlen főnököm volt, és mivel akkoriban kezdőnek számítottam a dekorációs munkában, nagyon sok segítséget kaptam tőle. Szigorú volt, precizitást követelt, amiért máig hálás vagyok. Szerette a szép munkát, nagyon örült, amikor a kiállításokon eredményt értünk el, a politikai rendezvé-

nyekre vagy nagyobb gyűlésekre készített dekoráció elismerést aratott.”

Mezei Zsófia 1977 szeptemberében lett vezetője a művelődési háznak, amely a város kulturális életének egyik centruma lett. Értékes irodalmi estek, baráti találkozók, koncertek, farsangok, gyermek és felnőtt színházi előadások sokasága jelzi a pezsgő szervezőmunkát. A két üzem dolgozói összeforrtak az intézmény életével, a Gyári Kör a munkások második otthona volt.

Fúvózenekar

1927-ben alakult meg 21 fővel. Kezdetben mester nélkül működtek. Munkás-összejövetelen, kirándulásokon, majálisokon szerepeltek, esténként tézenét adtak. Szép sikerrel szerepeltek Gyulán 1961-ben a II. Országos Fúvózenekari Találkozón. 1968-ban Miskolcon, más években Sátoraljaújhelyen és a Selypi Cukorgyár zenekarával adtak hangversenyt. Fáradtságot nem ismerő, lelkes gárda volt. 25 cukorgyári, 5 csokoládégyári dolgozó, szinte kivétel nélkül munkások, életkoruk 12 évestől 46 évesig terjedt. Társadalmi munkában próbáltak és szerepeltek.

SZÁZ ESZTENDŐ A KULTÚRA ÁPOLÁSÁBAN

A város életében a cukorgyár jelentőségét a településen élők jól ismerik. A régmúltat visszahozni ugyan nem lehet, de mindig kell belőle tanulni és át lehet venni azokat az üzeneteket, amit az utókornak tovább kell adni, hogy az értékek ne halványuljanak.

A cukorgyár olyan szimbólum lett a város történetében, mely összekötötte a cukorgyártás fogalmát más városok mellett (Kaposvár, Petőháza, Kaba, Szolnok) Szerencs nevével is. Ezáltal a kisvárosunk olyan országos szintű ismertségre tett szert, amellyel az emberek földrajzilag is beazonosíthatják, merre található Magyarország térképén. Nem túlzás azt állítani, hogy szinte minden szerencsinek volt valami fajta kötődése a cukorgyárhoz, rokonok álltak a gyártósorok mellett vagy az irodákat töltötték meg. Sokan emlékeznek a dudaszóra, mely a munka

kezdését és végét jelezte a dolgozóknak. A cukorgyár sokat áldozott a kultúra oltárán, hiszen voltak amatőr művészeti közösségei, színjátszóköre, könyvtára, eseményei, zenekarai és természetesen kórusa, amely mesze nevéssé tette Szerencset és mai napig jó hírnevét öregbíti. Figyelemre- és elismerésre méltó idő száz esztendő a művészet, a kultúra, a zene, a kóruséneklés szolgálatában. Azokra az egyszerű, mégis nagyszerű munkásemberekre, gyári dolgozókra emlékezünk, akik alapították az együttest, akik tovább viték, megújították, művelődő közösségként

éltették és akik ma is ápolják a hagyományait. Szerencs város közössége fejet hajtva, tisztelettel tekint arra a több mint száz kórus-tagra, akik az eltelt száz esztendőben hosszabb-rövidebb időn keresztül baráti, művelődő közösség aktív tagjaként ápolták a magyar kórus hagyomány örökségét. Úgy gondolom, hogy az a nép erős és szabad, ahol a munka és a dal együtt van. Ezért tartottam fontosnak, hogy a Szerencsi Hírek egy különszám keretében állítson emléket a Cukorgyári Férfikórusnak.

Nyiri Tibor polgármester

Működésük éveiben Szerencsen, a járás területén, sőt azon túl is 685 alkalommal hívták temetésre a zenekart. Működésük többször átmenetileg szünetelt. A hetvenes évek végén újrajkezdtek, de 1980-ban – a kiöregedés miatt – abba kellett hagyniuk a fúvós zenélést.

Tánczenekar

A művelődési ház tánczenekara Gulyás Lajos vezetése mellett a fúvószenekar tagjaiból verbuválódott, és a hetvenes évek elejéig (kb. 25 évig) működött. Vendégművészek (neves színészek, énekesek) fellépéséhez, a műkedvelő színjátszó gárda, tánc csoport szerepléséhez (vidéken is), továbbá a művelődési ház táncos rendezvényeirehöz szolgáltatták a zenét. Színvonalas

játéka miatt jó híre volt nemcsak Szerencsen, de a járásban, sőt a megyében is a „Gulyás-zenekarnak” – így ismerték mindenütt.

Szocialista brigádok „Új Tükör” klubja

A gyár, a szakszervezet és a művelődési ház vezetőségének már régi terve volt – a szocialista brigádmozgalom továbbfejlesztése érdekében – egy klub létrehozása. Ez főként Mezei Zsófia művelődésház-igazgató erőfeszítéseinek köszönhetően alakult meg 1976. november 26-án „szocialista brigádok Új Tükör klubja” elnevezéssel. A klub keretében zajlottak az irodalmi estek, kiállítások, brigádok vállalták a védnökséget, és az előkészítésben, rendezésben sok

társadalmi munkát végeztek, házigazdák voltak. A klub néhány éves fennállása alatt a brigádtagok neves írók, költők, zeneszerzők, énekesek, színművészek művészetével ismerkedtek meg előadóesteken, és számos kiállítás fejlesztette képzőművészeti érdeklődésüket.

Nyugdíjasok Új Tükör klubja

A csokoládégyári szakszervezeti bizottság által 1980. május 27-én rendezett nyugdíjas-kiránduláson vetődött fel egy nyugdíjasklub beindításának gondolata, amit Csetneki Ilona szb-titkár karolt fel. 1980. június 3-án volt az első klub-eset, 1981. június 1-jén műsoros eset keretében 163 beiratkozott klubtagnak osztották ki a tagsági könyvet az Új Tükör olvasószolgálat küldötte jelenlétében. A nyugdíjasklub tagjai színvonalas rendezvények (színházi, irodalmi estek, kiállítások stb.) belépőjegyét 100, de legalább 50 százalékos kedvezménnyel kaphatták meg. A klub három évig sok örömet szerzett tagjainak.

Kulturális téren hosszútávra szóló, nagyjelentőségű intézkedés volt új, korszerű önképző kör felléptése 1935-ben az első, 1913. évi helyén emeletes lakóházzal összekapcsolva. Az új kultúrközpont nem csak a gyár, hanem Szerencs község és környéke kulturális életét is fellendítette. Munkás színjátszó csoportja több településen is nagy sikerrel vendégszerepelt.

Az önképzőkör keretében 1923. február 12-én alakult meg a dalárda „a cukorgyárban alkalmazott iparosokból” Klain Sándor karnagy vezetésével, akinek hosszantartó betegsége miatt 1924. január 29-én Scholtz Jenő állami iskolai tanítót kérték fel az együttes vezetésére.

A Cukorgyári Művelődési Ház a kultúra és a szabadidő központja volt. (Fotó: Salamin Ferenc.)

„CZUKORGYÁRI MUNKÁSOK DALKÖRE”

A cukorgyár megalakulása és működése nemcsak a város lélekszámának gyarapodásával, gazdasági fellendüléssel, hanem a lakosság életkörülményeinek javulásával is együtt járt. A gyár igyekezett a munkásság kulturális- és sportigényeire is figyelmet fordítani: egyrészt a törzsgárda jobb összekovácsolása érdekében, másrészt, hogy elterelje figyelmét a politikázásról.

A gyár építésnek idejében dalárda és önképzőkör hivatalosan még nem volt, de dalkörök már felléptek. Példa erre, hogy a Tokaj-Hegyalja helyi lap már 1896-ban beszámol arról, hogy a szerencsi ezredévi ünnepek alkalmából a „Czukorgyári Munkások Dalköre” zendített rá egy énekre. Négy évvel később szintén ebben a lapban olvashatjuk, hogy az újonnan alakult ifjú dalárda az Árpád-hegyen hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendezett, amely fényesen sikerült. Felébredt az érdeklődés e nemes egyesület iránt, s a bevétel 243 koronát a dalárda megszervezésére fordítják. A következő év januárjában már arról adnak hírt a hasábo, hogy az egy éve megalakult dalárda a nyilvános szereplései mellett a közönség szórakoztatásának – színelőadások, szilveszterek, farsangi esték – megszervezésében is részt vett.

Ezt követően szinte minden évben előtérbe került a dalárda megalakításának kérdése. Léte-

zésüket – még ha szervezetlen formában is –, bizonyítja, hogy Fövényessy Bertalan már 1910-ben a „Szerencsi Czukorgyár” című műdalt írta számukra, mely így hangzott:

*„A Szerencsi Czukorgyár
Száz az ablaka,
Az én rózsám odajár
Minden éjszaka.
Ropogtatni a cukrot,
Édesíti a csókot,
Édesíti hajnalra
Mégpedig az, mégpedig
az ajkamra.
Ej, jaj, haj!”*

Az önképzőkör keretében végül 1923-ban a „cukorgyárban alkalmazott iparosokból” megalakult Klain Sándor karnagy vezetésével a férfikar. A következő évben Scholtz Jenő vette át a ve-

zetést, majd 1925-ben „Szerencsi Czukorgyári Dalárda” elnevezéssel önálló egyesületté alakult, s belépett a „Magyar Dalosszövetségbe”. Számos fellépésük közül fontos állomás volt az 1939-es Kassai Dalosünnepély.

A világháborúk árnyékában is kitarítottak

A cukorgyár megjelenésével a városban a kulturális élet jelentősen megváltozott. Az I. és II. világháború megpróbálta szétszakítani ezt a közösséget. „Ez egy roppant nehéz időszak volt az életükben, de kitarítottak. Olyanok voltak, mint a szikla, amiről olykor le pattannak darabok, de az alap mindig megmarad” – mondta Madák György, a kórus jelenlegi szövegíróje. Hozzátette, a férfikórus a hétköznapi emberekből alakult, mint például: bádigos, cukorfőző, felvigyázó, asztalos, vagon tisztító, lakatos vagy sofőr. A család és a nehéz fizikai

Szerencs, vegyes kórus. Álló sor balról a második: Puskás Károly. (Fotó: Szabó Tibor magánarchívum.)

munka mellett is vállalták, hogy időt szakítanak a kultúrára, nem a pénzért csinálták. A háború sem vetett véget a karriernek. A II. világháború után Bánhegyi Gyula irányításával már 66 tagot számláltak. Az énekkar zenei nevelésével, tudatos karvezetői munkásságával Puskás Károly karnagy rendkívül sokat törődött. Vezetésével „Ezüstkoszorú” fokozatot értek el.

Díjat díjra halmoztak

1952-től húsz éven át vegyes karként működtek, majd ismét férfikórusként szervezték újra a csoportot. Engi István karnagy úr irányítása révén a 40 tagúra csökkent kórus bel- és külföldi fellépései megszorodtak. Az 1980-as országos minősítésen megkapták az „Aranykoszorú diplomát” és az énekkarok IX. országos minősítésen a „Fesztivál kórus” fokozatot. Ebben az időben több rádiós felvétel is készült velük. A 60 éves jubileumi ünnepségük alkalmából a kitüntetett „Szocialista kultúráért” elismerés tulajdonosai lettek. Ezt követően az 1990-es évektől kezdve Gebri József a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola Ének Tanszékének tanára vette át az irányítást. Az új karnagy képes volt a maximumot kihozni az együttesből, s ennek elismeréseként elnyerték 1994-ben a „Művészeti Kulturális Díjat”.

Fennállásuk 70 éves jubileuma alkalmából a várostól megkapták a „Pro Urbe” kitüntetést és a Magyar Kóruszövetségtől „A zenekul-

1992 – Geisenheim. (Fotó: Szabó Tibor magánarchívum.)

túráért” emlékplakettet. Sapszon Ferenc, Liszt Ferenc-díjas karnagy így mutatta be a kórust: „Előadásukat az áradó hangzás mellett a szép pianók és a tiszta harmóniak jellemzik. A ritmikus tartás és a témák jó kiemelése, az előadás átélése, a szép zenei formálás érdemel külön elismerést” – mondta a karnagy.

A cukorgyár vezetősége a jó gazda gondoskodó szeretetével, erkölcsi és anyagi támogatásával örködött a hagyományt híven őrző férfikar közösségén fennállásának teljes idejében.

Az utolsó dudaszó

Időközben a 120 éves Szerencsi Cukorgyárt 2008-ban bezárták. Az utolsó dudaszó 2008. március 14-én 14 órakor öt percre még utoljára megszólalt. Az udvaron az üzem dolgozói, a kerítésen túl és az utcákon a város lakói lehajtott fővel, könnyes szemekkel, szívükben mély fájdalommal búcsúztak a gyártól. A férfikórus fenntartását így a város vállalta magára. Az önkormányzat lehetőségeihez képest biztosítja a működőképességet és minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy támogassa őket fennmaradásukban.

1970 – Nyíregyháza minősítés. (Fotó: Szabó Tibor magánarchívum.)

VISSZATEKINTŐ A JUBILEUMI ÉVFORDULÓKRA

A Szerencsi Férfikórusról hála a Szerencsi Híreknek és a kórustagoknak bőséges archív dokumentáció áll a rendelkezésünkre. A férfikórus a jubileumokat mindig megünnepelte egy nagy koncerttel. Az alábbi cikkben sorra vesszük a 80; 85; 90; és a 95. évfordulókat.

Jubileumi hangversenyyel ünnepelte fennállásának 75. évfordulóját a Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikara 1998. május 6-án a Rákóczi-vár nagytermében. A nem mindennapi eseményre négy vendégkórust hívtak meg a házigazdák, akik az invitálást elfogadva fellépésükkel is méltatták a jeles eseményt.

„A másfél emberöltőnek számító hetvenöt év olyan hosszú idő, amely méltó a megemlékezésre” – hangsúlyozta köszöntőjében Pokol Balázs, a Szerencsi Cukorgyár Rt. vezérigazgatója, aki ismertette, hogy az írásos feljegyzések szerint 1923-ban, a cukorgyári munkások önképző körének részeként jött létre a férfikar, majd két év múlva Dalárda néven önállóvá vált. A kórus fejlődése megalakulása óta töretlen, először ezüstkoszorús, majd aranykoszorús minősítést szereztek, 1988 óta pedig a legmagasabb elérhető fokozat, a Fesztiválkórus cím birtokosai. Szerencs Város Önkormányzata 1993-ban „Pro Urbe Szerencs” kitüntetéssel adományozott a dalosoknak és elnyerték a Szakszervezetek Országos Szövetségének Művészeti-Kulturális Díját is.

„Minden elismerésnél többet jelent azonban, hogy a kórus ma is létezik, és minden remény megvan arra, hogy öt év múlva a nyolcvanadik születésnapját is megünnepelheti a közösség” – folytatta a vezérigazgató, aki Puskás Károly és Engi István, valamint a jelenlegi karnagy, Gebri József művészeti vezetői tevékenységét méltatva a következőket mondta: Áldozatos munkájuk, párosulva az énekharag tagjainak elszántságával, a zene és az ének iránti tiszteletével és szeretetével tette lehetővé azt, hogy a mai napon együtt emlékezhessünk meg a jubileumi évfordulóról.

Az ünnepségen külön köszöntötték azokat, akik már ötven éve énekelnek a kórusban. A fél évszázados dalos múltjáért Tóth Gyula, Abonyi Ferenc, Kiss László, Kiss Tamás Miklós és Kiss Tamás Ferenc vehetett át egy-egy erre az alkalomra készített vázát. Az énekharag munkájának segítségével Pál György, a Szerencsi Cukorgyár Rt. nyugalmazott vezérigazgatója, Szerencs város képviselőjében Góri Lajos alpolgármester, Tarcai Zoltán főiskolai tanár és Fehérmé Székely Ildikó, a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola énekzene tanszékének vezetője részesült ebben az elismerésben. A hangverseny végén az összkari szám előtt a Mezőcsáti és a Tiszavasvári Vegyeskórus, a Mezőkeresztes Férfikórus, valamint a szerencsi Hegyalja Pedagógus Kórus vezetői kö-

szöntötték a házigazdákat, majd baráti találkozón elevenítették fel a résztvevők az elmúlt évek, évtizedek közös élményeit.

A jubileumi 80. év

Különleges ünnepség helyszíne volt 2003. szeptember 20-án a Rákóczi-vár nagyterme. Fennállásának nyolcvanadik évfordulóját ünnepli a Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikara – olvasható a Szerencsi Hírek 2003. október 3-ai lapszámában.

A patinás múlttal rendelkező dalos közösség szakmai munkáját 1990-től Gebri József, a Nyíregyházi Főiskola Ének Tanszékének tanára irányítja. A karnagy és a dalos közösség eredményes együttműködését számos rangos díj és elismerések sokasága bizonyítja.

„A nyolcvanas évek végén kórustalálkozót rendeztünk Nyíregyházán, ahol akkoriban a konzervgyár együttesét vezettem. A programra meghívtuk a Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikarát is és a nézőközönség soraiban ott ült Pál György és Cseppely János is” – idézte fel az egykori kapcsolatfelvétel körülményeit beszélgetésünk elején Gebri József. „Valószínűleg kedvező tapasztalataik lehettek – a kórusok fellépése közben szabolcsi népdalokat énekeltettem a közönséggel – , mert amikor nem sokkal ezután megüresedett a karnagyi tisztség a cukorgyári férfikarnál, megkerestek: vállalom-e a megbízatást. A részletek

megbeszélése után egy hónap gondolkodási időt kértem. Ekkoriban volt egy kis szabadidőm és nagyon szimpatikusnak találtam a szerencsi közösséget, amelyről tudtam, hogy a tagság lelkesen jár próbára, és nagyon szeretnek énekelni. Így ígént mondtam, amit azóta sem bántam meg. Büszke vagyok arra, hogy tizenhárom éve dolgozunk együtt, és ez idő alatt a férfikar szinte második családommá vált. Hamar összecsiszolódtunk, amiben szerepet játszott, hogy nagyon jó műsorral és hosszú évtizedek alatt kikristályosodott belső fejelemmel rendelkeztek. A próbákon soha nem jelentett gondot a munka, hiszen a dalolás örömeért gyűlt össze heti rendszerességgel a társaság. Kezdetben nekem is kihívást jelentett a férfikari művekről korábban szerzett ismereteim felelevenítése” – mondta Gebri József.

Hozzátette, meg kellett tanulnom a kórus repertoárját is, hiszen egyik-napról a másikra nem lehetett teljesen új programot összeállítani. Szerencsére a tagok nagyon jó memóriával rendelkeznek, egy-egy megtanult mű felidézése 10-15 év elteltével sem jelent a számukra problémát. Ez azért is fontos, mert ha gyorsan kell valahol fellépniük, vannak művek a tarsolyban és a kórus is szívesen éneklie ezeket a dalokat – hangsúlyozta Gebri József.

folytatás a 7. oldalon.

A jubileumi 75. éves fellépésen Pallainé dr. Tóth Ibolya zászlóanya köti fel az emlékszalagot a lobogóra.

Csoportkép a 85 éves együttesről. Első sor, balról-jobbra: Czető Ferenc, Kiss Imre, Birk László, Szabó Tibor, Gebri József, Béresné Kassai Ágnes zongorakísérő, Uray Attiláné művelődési központ igazgató, Bendik István. Középső sor, balról-jobbra: Szarka Sándor, Török Béla, Szegedi Ferenc, Molnár Tibor, Kiss László, Kádas László, Kocsmárszki Ferenc, Géczy Zsolt, Bodnár József, Kiss Géza, Buda Bertalan. Felső sor, balról-jobbra: Murányi Imre, Kiss József, Fellegi Szilárd László, Fellegi Miklós, Jávorkai János, Takács László, Mészáros József.

folytatás a 6. oldalról.

„Sajnos napjainkra jelentősen lecsökkent Magyarországon a férfikarok száma, aminek az oka elsősorban a támogatók és az utánpótlás hiányában kereshető folytatta. A tagság fiatalítása nálunk is gondot jelent, de az elmúlt időszakban sikerült néhány ifjú dalost is magunk közé csábítani, javítva az átlagéletkort. A férfikari művek a magyar zenekultúra olyan színeit, amelyeknek nem szabad a feledés homályába merülniük. Napjainkban sokat hallunk arról, hogy az értékeinket megőrizve kell belépniük az Európai Unióba. A kórusmuzsikának ez a területe mindenképpen ilyen értéket jelent, ezért is kiemelt jelentőségű a Szerencsi Cukorgyár Rt. mecénási feladatvállalása a férfikar működtetésében” – folytatta Gebri József.

Arra a kérdésünkre, hogy az elmúlt több mint egy évtizednek melyek voltak a legjelentősebb állomásai, a karnagy kiemelte: – Számtalan fontos és örömteli esemény történt a kórus életében, amelyek közül nehéz bármit is kiemelni. Szakmailag talán a CD-felvétel jelentette az egyik legnagyobb próbátételt, a feléneklésre alaposan felkészültünk. Többször is szerepeltünk a rádió kóruspódiumában, felléptünk külföldi és hazai fesztiválokon, találkozón. Nagy sikerük volt a hazai jubileumi koncerteknek, a Szerencsen rendezett férfikari találkozónak, amikor külön örömet jelentett számunkra a többiek hallani és az összkarban együtt énekelni. Ami talán legnagyobb büszkeséggel tölt el, hogy ugyan tizenhárom évvel idősebbek lettünk, a szakmai színvonalat

azonban sikerült megtartani, sőt, egy kicsit talán javítani is. Az elmúlt évtizedben jelentősen megújult a repertoár, amelyben ma már egyházi énekek is szép számmal szerepelnek. Fontosak a húsvéti és karácsonyi szereplések, és az is, amikor a téli ünnepek táján ellátogatunk a nyugdíjasokhoz, mert az ilyen alkalmak lelkiekben legalább annyit jelentenek a hallgatóknak és az énekeseknek egyaránt, mintha egy nagyszabású produkción vennének részt. „Ma is élénken él bennem az emlék: amikor a harmadik vagy negyedik alkalommal jöttem Szerencsre és a vonat késett egy órát, megdöbbentett, hogy egyetlen kórustag sem ment haza, várták az érkezésemet anélkül, hogy tudták volna, hogy mi történt velem. Rászánták az időt a próbára, így közösen múltatták az időt. Ekkor megfogalmazódott bennem: ezeket az embereket nem hagyhatom cserben, mert esetleg más elfoglaltságom adódott. A főiskolai munkám mellett kedves időtöltésem a kórusvezetés, amelynek Szerencs mellett Tiszavasváriban is hódolok. A férfikar azonban szakmai szempontból is különleges kincsnek számít, amit remélem sokáig becsben tartanak és megőriznek Hegyalja kapujában” – zárta gondolatait a karnagy.

A jubileumi 85. év

2008-ban volt nyolcvanöt esztendeje annak, hogy megalakult a Szerencsi Cukorgyár Férfikara. „Az együttes két éve a város fenntartásába került, és azóta a Szerencsi Férfikar nevet viselő dalos közösség 2008. május 24-én a Rá-

kóczi-vár színháztermében tartotta jubileumát” – olvasható a Szerencsi Hírek akkor megjelent lapszámában.

A házigazdákkal együtt négy énekkar szerepelt az ünnepi hangversenyen, akiket a város polgármestere köszöntött. Rónavölgyi Endréné beszédében köszönetet mondott mindazoknak, akik a nagy múltú, a településnek jó hírnevet szerző szerencsi kórust az elmúlt nyolc és fél évtizedben segítették. Elhangzott, hogy az 1923-ban megalakult együttes karnagyai – sorrendben Klain Sándor, Scholtz Jenő, Bánhegyi Gyula, Puskás Károly, Engi István – vezetésével számos elismerésben és kitüntetésben részesült. Díjaik között az Ezüstkoszorú fokozat és Aranykoszorú Diploma egyaránt szerepel. Az együttesnek 1990-től Gebri József, a Nyíregyházi Főiskola ének tanszékének tanára a szakmai vezetője, akivel a közösség további szép sikereket ért el. A polgármester a kórus támogatásáért köszönetet mondott az eseményen jelenlévő Pál György és Pallai Miklós nyugalmazott gyárigazgatóknak és Csepely János volt szakszervezeti titkárnak. A jubileumi hangversenyen fellépett a város másik énekegyüttese, a Hegyalja Pedagógus Kórus, akik után a Tiszavasvári Vegyeskar repertoárjából kapott ízelítőt a közönség. Az alkalomra érkezett Szerencs erdélyi testvérvárosából, Nyárádszeredáról a Bocskai Dalkör Női Kara, akiknek a szereplése kedves színe volt az ünnepségnek. Az összkari számként Verdi Nabuccójából hangzott el részlet, majd az ön

folytatás a 8. oldalon.

2013. április 19-én a 90 éves jubileumi hangversenyen.

folytatás a 7. oldalról.

kormányzat, a fenntartó Városi Kulturális Központ és Könyvtár, valamint a fellépő kórusok képviselői adták át ajándékaikat az ünnepelt férfikarnak. Az eseményen külön köszöntötték Gebri József karnagyot, Szabó Tibort, a kórus elnökét és Kiss Lászlót, a legrégebbi aktív dalost, majd valamennyi kórustag számára emléklapot adtak át a jubileum alkalmából.

A jubileumi 90. év

A kórus 2013. április 19-én ünnepelte fennállásának 90. évfordulóját. Az eseményről a Szerencsi Hírek egykori beszámolója az alábbi sorokban olvasható.

„El kell mondanom, hogy nekünk szerencsieknek ez a kórus sokkal többet jelent annál, mint hogy gyönyörködünk dalaikban, előadásaikban” kezdte gondolatait Koncz Ferenc polgármester a 2013. április 19-én megtartott jubileumi hangversenyen. „Az egykori szerencsi cukorgyárból csak ők maradtak nekünk! Ez a dalos közösség képviseli mindazt a kultúrát, amit haddan a cukorgyár adott Szerencsnek, az üzem, amely létrehozta a települést, amelyre mi szerencsiként oly büszkék vagyunk. A kórus tagjai emlékeztetnek minket arra, hogy mi tette igazán városá Szerencset az elmúlt 100 esztendő során. Köszönettel tartozunk tehát a kitartásért, hogy akkor sem adták fel, amikor a külföldi tulajdonba került üzem vezetése lemondott a közösség további támogatásáról. Mostani dalaik pedig ugyanolyan csodálatos élményt nyújtanak számomra, mint amikor először volt szerencsém hallani előadásukat” – fogalmazott Koncz Ferenc. A polgármester gondolatai után Korondi Klára szavalt el Juhász Gyula: A dal című versét, amely után a következő gondolatokkal köszöntötte Gebri József karnagyot 70. szü-

letésnapja alkalmából: „És bár, ha ellen gyárat lerombol, alá dalt temetve, csatát erős hit el sosem veszít. A kórus látod énekel, munkát a karnagy, győzni dalt tanít.” – Éljen soká... – csendült fel a Szerencsi Férfikar dala, ezzel kívántak jó egészséget a szakmai vezetőnek. „24 éve vezetem a kórust, remélem, hogy a következő 10-15 évben is együtt lehetünk” – mondta köszönetében Gebri József. A Szerencsi Férfikar jubileumi hangversenyén elsőként az ünnepeltek léptek színpadra, majd a szerencsi Hegyalja Pedagóguskórus népdalfeldolgozásokat adott elő. Fellépett az 1856-ban alakult Mezőkeresztesi Férfikórus, akik betyárdalaikkal gratuláltak sze-

rencsi együttesnek. Klasszikus művekkel és népdalokkal köszöntötte a Nyáradszeredai Bocskai István Dalkar Nőikara. Az esemény végén Szabó Tibor, a kórus nevében köszöntötte Pál Györgyöt, a Szerencsi Cukorgyár egykori vezérigazgatóját, aki munkássága során nagy támogatója volt a dalos közösségnek. Köszönetet mondtak továbbá Pallai Miklós egykori gyárigazgatónak és Cseppely János, volt szakszervezeti vezetőnek is. Koncz Ferenc 90 ezer forintot adott át tiszteletdíjából a férfikarnak, és ígéretet tett arra, hogy Szerencs Város Önkormányzata lehetőségeihez mérten a jövőben is támogatni fogja a közösséget.

A jubileumi 95. év

A Szerencsi Férfikar 95 éves fennállását 2018. március 24-én ünnepelte a Rákóczi-vár színháztermében.

Az eseményt Koncz Ferenc polgármester nyitotta meg, s egyben beszédében a kórust méltatta. Elhangzott, hogy kulturális szempontból ez egy olyan kincse a városnak, amely szinte felbecsülhetetlen értékkel bír, ezért mindent meg kell tennünk, annak érdekében, hogy a fennmaradásukat biztosítsuk. Szabó Tibor a kórus elnöke érdeklődésünkre elmondta, hogy az esemény célja kettős, hiszen az ünnepségen túl a koncertet toborzó szándékkal is tartják. „Mondjuk ki őszintén a kórus idős, megkorosodtunk. Nem tudjuk, hogy mit hoz a holnap, de szeretnénk még sokáig együtt ünnepelni. Ameddig tudunk kitaratunk, de az a vágyunk, ha fiatalok is csatlakoznának a kórushoz” – hangsúlyozta Szabó Tibor elnök. A kórustalálkozón fellépett továbbá a Hegyalja Pedagóguskórus, a Mezőzombori Községi Kórus és a Mezőkeresztesi Férfikar is.

A 95. évfordulón 2018. március 24-én a Rákóczi-vár színháztermében.

A száz éves Szerencsi Férfikórus elhunyt tagjaira emlékeztek 2023. február 12-én a görögkatolikus templomban. Négy énekegyüttes, sorrendben a Hegyalja Pedagógus Kórus, a Rákóczi Zsigmond Református Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola, majd a Bocskai István Katolikus Gimnázium és Technikum énekkara, végül a száz éves Szerencsi Férfikar ünnepi műsorával ért véget a hangverseny.

Az idei 100 éves centenáriumi ünneppsorozat első programját február 12-én a szerencsi görögkatolikus templomba szervezték. A kórus fellépése előtt Csejoszki Szabolcs parókus tartott beszédet és szent liturgiát. A lelkész hangsúlyozta, hogy akár a görögkatolikus egyházban, akár más keresztény vallásfelekezeten belül az ember egy kicsit magába akar tekinteni. „Azokat a kapaszkodókat és örömeiket keressük, amik meg tudnak tartani minket ebben a világban. Problémák felmerülése esetén azt szoktuk gondolni, hogy Isten nem hallgatja meg az embert. Húsvét közeledtével jól látjuk azt, hogy Isten nem hallgatja meg az embert, hanem velünk együtt szenved Nagypénteket megelőzően és napján. Majd a Nagyszombat csendjéből a feltámadás örömeiben mindazon kérdéseink, amiket emberi módon nem lehet megválaszolni – rádöbbenünk, hogy a kérdések nem csak a mi életünknek a részei. Húsvétunk a feltámadás örömeiben tud eltelni” – hangsúlyozta Csejoszki Szabolcs parókus.

Ezt követően Mezei Marianna, a Szerencsi Művelődési Központ és Könyvtár igazgatója köszöntötte a megjelenteket. Beszédében kiemelte, hogy a száz év a művészet, a kultúra és a zene szolgálatában roppant nagy teljesítmény, amit tovább kell ápolni, ezért minden támogatást meg kell adni a Szerencsi Férfikórusnak. Nyíri Tibor Szerencs város polgármestere kö-

szöntőjében a kórust méltatta. Elhangzott, hogy az utókornak kötelessége megőrizni a múlt nagy kulturális örökségeit. A Szerencsi Férfikórus több mint száz éve öregbíti a város hírnevét, és közösen kell tennünk azért, hogy ez az érték megmaradjon. A városvezető kifejtette, hogy a cukorgyár sokat áldozott a kultúra oltárán, hiszen voltak amatőr művészeti közösségei, színjátszóköre, könyvtára, eseményei, zenekarai és természetesen kórusa, amely messze nevéssé tette Szerencset és mai napig jó hírnevét öregbíti. „A város közössége fejet hajtva, tisztelettel tekint arra a több mint száz kórustagra, akik az eltelt száz esztendőben hosszabb-rövidebb időn keresztül baráti, művelődő közösség aktív tagjaként ápolták a magyar kórus hagyomány örökségét. Úgy gondolom, hogy az a nép erős és szabad, ahol a munka és a dal együtt van” – vélekedett a polgármester, majd hozzátette, hogy a város méltó képen szeretne megemlékezni a férfikórus elmúlt száz évéről, ezért Szerencsen egy centenáriumi programsorozat veszi kezdetét, amit fellépések színesítene.

A beszédek után következtek az alkalomhoz illő fellépések, amit dr. Korondi Klára szavalata tette még változatossá. **Gebri József** karnagy (fotónkon) az elmúlt 33 évben vezeti a kórust. Érdeklődésünkre elmondta, hogy az eltelt évtizedekben a meghatározott célkitűzéseket teljesítették. A számos hazai fellépés mellett sokszor

hívták őket külföldre is, többek között voltak Németországban, Finnországban, Szlovákiában, Erdélyben és Hollandiában. A karnagy elmondta, hogy ezek a hosszabb utak még jobban összekovácsolták a művészeti csoportot. Az egyik legemlékezetesebb esemény az volt amikor II. János Pál pápa, 1991-ben Máriapócsra látogatott, hogy a nagyszámú hívő előtt szentmisét tartson. „A 800 fős kórusban ott énekeltek a mi fiaink is. Rendkívül felemelő érzés volt, és nagyon emlékezetes” – hangsúlyozta a karnagy. Gebri József szerint a céljuk továbbra is az, hogy énekükkel az emberek lelkében megnyugvást és boldogságot teremtsenek és az, hogy az utánpótlást kineveljék.

100 ÉVES A SZERENCSEI FÉRFIKÓRUS

Baráti kórusokkal ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját a Szerencsi Férfikórus. A 2023. június 3-ai eseményen az ünnepelten kívül színpadra lépett a Hegyalja Pedagógus Kórus, a vásárosnaményi Liszt Ferenc Vegyeskar, a Mezőkeresztesi Férfikórus és a felsőzsolcai Rozmaring Népdalkör.

A szerencsi Rákóczi-vár színháztermében megtartott jubileumi koncert előtt Madák György, a Szerencsi Férfikórus tagja idézte fel a kar történetét. Elhangzott, hogy a Szerencsi Cukorgyár Férfikara 1923-ban alakult, ezt követően 1945 után néhány évig vegyes karként is működött. A kórus 1948. június 3-4. között Szerencsen ünnepelte a 25 éves jubileumát. A díszközgyűlésen a Magyar Dolgozók Énekkarainak Országos Szövetségének küldötte köszöntötte a jubiláló énekkart, majd pedig 25 éves erős jelvénnel tüntette ki a dalosokat. 1949-ben Máté Gyula karnagy lemondott és helyette Puskás Károly, a helyi általános iskola zenetanára vette át a kórus vezetését. 1952-ben a dalárdát vegyes karrá szervezték át, ez közel 20 évig állt fent és jelentős sikereket értek el. Puskás Károly vezetése mellett már a minősítési évek elején országos „Ezüst-koszorú” fokozatot értek el. 1977-ben Engi István karnagy vezetésével újjászerveződött a kórus. Megszaporodtak a fellépések és a külföldi utazások. 1980-ban Sárospatakon a kórusok VIII. országos minősítésén „Arany-koszorú diplomát” kaptak. A 60 éves jubileumi ünnepségük alkalmából a kitüntetett „Szocialista kultúráért” elismerés tulajdonosai is lettek. Engi István 1990. januárjáig vezette a kórust, ezt követően Gebri József a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola Ének Tanszékének

tanára vette át munkáját. A cukorgyár vezetősége a jó gazda gondoskodó szeretetével, erkölcsi és anyagi támogatásával örködött a hagyományt híven őrző Férfikar közösségének életén fennállásának teljes idejében. A 120 éves Szerencsi Cukorgyárt végül 2008-ban bezárták. A férfikórus fenntartását Szerencs Város Önkormányzata vállalta magára. A város, lehetőségeihez képest mindent megtesz a kórus működőképességének fenntartásáért, de a nehéz gazdasági helyzet a kórusmunkára is rányomta bélyegét. A kórus jelenleg „Fesztiválkórus” fokozattal bír. 1993-ban ünnepelte fennállásának 70 éves jubileumát, ebből az alkalomból az önkormányzat „Pro Urbe” kitüntetésben részesítette a Férfikart. Kimagasló munkásságáért 1994. május 1-én a Szakszervezetek Országos Szövetsége Művészeti-Kulturális Díjat is elnyerték.

Madák György beszédében hangsúlyozta, hogy hatalmas köszönet jár Pál György és Pallai Miklós, egykori cukorgyár vezérigazgatóknak, akik mindig támogatták a kórust. „Szeretném megköszönni továbbá Budai Attilánának, Csepely Jánosnak, Csider Andornak, Király Juditnak, Rácz Miklósnak és Eperjesi Ildikónak és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy ez a kórus idáig sikeresen eljusson. Fontos megemlítenem az önkormányzatok segítségét, az előző és a mostani

képviselő-testületet, valamint Koncz Ferenc és családját, akik szintén nagyon sok segítséget és támogatást adtak nekünk” – hangsúlyozta Madák György, aki a beszédét Pallai Miklós, a Szerencsi Cukorgyár egykori vezérigazgatója által ezen alkalomra írt levelének gondolataival zárta. (Pallai Miklós balesete miatt nem tudott jelen lenni az eseményen.) „Ezen a színpadon 2003-ban és 2013-ban köszönhettem a szerencsi cukor és csokoládégyár dalárdájának utódját a Szerencsi Férfikart. Büszke vagyok ezekre az évekre. A sors megadta azt a lehetőséget, hogy támogathattam a dalárdát. A lehetőséggel élve 2001-ben kiadtunk egy karácsonyi albumot, amivel megörökítettük az utókornak a kórus munkáját. Nem olyan régen emlékeztünk a férfikar elhunyt tagjaira a görögkatolikus templomban. Itt ma, az élők fejezzük ki köszönetünket és elismerésünket, elsősorban a Gebri József karnagy úrnak, bízva abban, hogy a férfikar jövője jó kezekben van. A karnagy időt, fáradságot nem sajnálva működtet, ezt az immár száz éves múlttal rendelkező férfikart. Isten áldja a dalosokat és a hallgatóságot, hogy máskor még sokáig énekelhessék »Velünk van az Isten értsétek meg«” – fogalmazott Pallai Miklós levelében. Ezt követően Gaál Ernő, szerencsi származású író, költő a „Végvár és Dal” című, a férfikar tiszteletére írott versét szavalta el.

Részlet az elhangzott költeményből:
*...Ezerkilencszázhuszonháromban
 A Cukorgyár harmóniát akart.
 Magasztos, szent elhatározással
 Jövendőnek álmodott férfikart.*

*Semmi helyén építeni kórust:
 Új „Kelemenek” célja mily’ megható.
 Nemes ügy töretlen reményében
 Lelt egymásra munkás és igazgató.*

*Immár nyolcvan éve szárnyal a dal
 A szerencsi szőlőhegyek felett,
 Fentről int le a zempléni tájnak:
 Küld el neki baráti üdvözetet.*

*Rezgő hangszál szólaltatja meg a
 Legszebb zenét, mi elképzelhető.
 E kényes hangszeren sok-sok nóta,
 S bármely dallam énekelhető...*

Gaál Ernő szaválata után, Nyiri Tibor polgármester köszöntötte a kórustagokat. Az elmúlt években igyekezett a város azért tenni, hogy érezték mindenben ott vagyunk mellettük. Az kívánom a városnak, hogy hosszú ideig köszönthessük még egymást. Menjünk el közösen az iskolákba, hogyha egy-egy fiatal csatlakozik akkor bízhatunk a jövőben és nem kell elszomorkodnunk az életkor láttán. Kívá-

nom a magyar kultúrának, a magyar kórusmozgalomnak, hogy sok száz éven keresztül adjon erőt és háttérrel – mondta a városvezető.

Koncz Zsófia országgyűlési képviselő, miniszterhelyettes beszédében elmondta, hogy a város szerencsés helyzetben van hiszen rengeteg mindenre lehet büszke: többek között Rákóczi Zsigmondra, a helyi borokra, a csokoládéra és természetesen a férfikórusra, amely egyfajta zászlóshajó a büszkeségek tárházában. Hozzátette, a kórus a hagyományok nagy őrzője, hiszen ha őket hallgatjuk betekintést nyerünk a múltba, mondhatni egy kort énekelnek meg, amiért köszönettel és hálával tartozunk nekik.

Gebri József, a Szerencsi Férfikar karnagya érdeklődésünkre elmondta, hogy az utánpótlás nevelés nehézkesen megy, de vannak ötleteik a toborzás fellendítésére. „Azt tervezzük, hogy a helyi gimnáziumban egy hosszabb 10-15 perces szünetet kérünk a vezetőségtől azért, hogy dalokat énekelhessünk az aulában, hátha valakinek kedve támad hozzánk csatlakozni” – mondta Gebri József karnagy, aki szerint az utánpótlás kinevelése most a legfontosabb feladatuk, hiszen soha ennyire nem volt még aktuális mint napjainkban. Ezen múlik a kórus jövője.

A jubileumi koncerten a 100 éves Szerencsi Férfikóruson kívül fellépett: a Hegyalja Pedagógus Kórus, a vásárosnaményi Liszt Ferenc Vegyeskar, a Mezőkeresztesi Férfikórus és a felsőlizolcai Rozmaring Népdalkör. Az eseményt az összkari szám zárta. A jubileumi koncert teljes egészében megtekinthető a Szerencsi Hírek YouTube csatornáján.

Hegyalja Pedagógus Kórus

**Első sor balról jobbra: Madák György, Bodnár József, Szabó Tibor, Murányi Imre, Telenkó Géza, Csordás István,
Gebri József, Jávorkai János, Buda Bertalan, Birk László.**

**Második sor balról jobbra: Juszku Gergő, Nyíri Tibor polgármester, Czető Ferenc, Décei István,
Koncz Zsófia országgyűlési képviselő, Takács László, Fellegi Miklós.**

A fotóról hiányzik: Béresné Kassai Ágnes zongorakísérő, Kiss Imre.

**A 100 éves Szerencsi Férfikórus jubileumi koncertjén
2023. június 3-án a Rákóczi-várban.**

VISSZATEKINTŐ ...FELZENDÜLT A DAL

Az alábbi rovatban az egyik legrégebbi digitális formában megtekinthető Szerencsi Hírek cikk olvasható, ami a Szerencsi Férfikarról szól. A Diószegi Éva által írt cikk a Szerencsi Hírek 1993. június lapszámában volt olvasható.

Az ország különböző részeiről (Szombathelyről, Ajkáról, Dunakesziről, Pécelről, Budapestről és még sok településről) érkeztek énekkarok városunkba, a III. Országos Férfikari Találkozóra. Természetesen itt voltak a megyei együttesek is Edelényből és Miskolcra. Két házigazda énekkarunk, a VKK férfikara és a Cukorgyár Rt. férfikara mellett vendégként színesítette találkozónkat Geisenheim testvérváros férfikórusa. Május végén találkoztak, hogy bemutassák egymásnak kórusművészetüket, tanuljanak egymástól, valamint ismerkedjenek egymással. Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével Sapszon Ferenc karnagy úr, aki a Magyar Rádió kórusát vezette mintegy 25 éven keresztül, a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetségének egyik alelnöke és dr. Tóth József, a szövetség ügyvezető elnöke. De körünkben üdvözölhettük Bakonyi Bélát és Engi Istvánt is, a Megyei Kórusmozgalomért sokat tett nagy öregeket. A Himnusz hangjai után, 11 órakor Magda Gábor polgármester köszöntötte a résztvevőket. Aztán felzendült a dal. Erkel „Éljen a haza” című művét adták elő összkarban a kórusok Sapszon karnagy úr vezényletével, majd délelőtt, illetve délután 2-2 órában, műfajában sokrétű kórusműveket hallhattunk külföldi és hazai, régi és kortárs zeneszerzőktől. Amiben mindegyik egyforma volt, az a művészi élmény. A közönség is érezte az éneklők lelkesedését, azt, hogy sokat jelent számukra a dal, öröm az együtt éneklés. Négy óra körül hangzott fel egy Erkel-dal a Cukorgyár Rt. férfikarának előadásában, Gebri József vezényletével, ami a műsor végét jelentette. Ezután a kórusok részére szabadprogram következett, a karnagyok pedig szakmai beszélgetésen vettek részt. Este közös vacsorára és baráti beszélgetésre gyűltek össze a csoportok a Rákóczi Általános Iskolában, ahol dr. Szántó J. Endre alpolgármester úr mondott pohárköszöntőt.

A vacsora végeztével minden kórus azzal az óhajjal távozott: találkozzunk minél hamarabb itt Szerencsen! Miért volt nagy jelentőségű ez az esemény? A szakma számára köztudott, hogy az amatőr kórusmozgalom férfikari ága haldoklóban van. Az énekkarok, zömében egykori iparos- és munkásdalárdának nincs utánpótlása. Hosszú-hosszú évek múlva ebből a formából is kialakul talán valami új. A közösséghez tartozás vágya alapvetően emberi és ez az erő létre fogja hozni az új, fiatalabb dalosközösségeket is, meg fogja találni a mozgalom azt az új vagy régi-új alapot, amelyen újrászerveződik. Addig nekünk, szakmabelieknek elhivatott orvosok módjára kell eljárunk, harcolni a mozgalom létéért. Mert értékeket hordoz és teremt még mindig, amit öröznünk kell, abban a reményben, hogy egyszer Magyarországon valóban virágozni fog a karének is – mint ahogy Kodály Zoltán motónknul választott szavaiban.

A rendezvényt támogatták: A B.-A.-Z Megyei Önkormányzat Oktatási és Közművelődési osztálya, Szerencs Önkormányzata, A Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége és a B.-A.-Z Megyei Öntevékeny Zenei Egyesület. Köszönet a segítségükért.

MIT JELENT ÖNNEK A CUKORGYÁRI FÉRFIKAR?

Az alábbi cikk a Szerencsi Hírek 2003. október 3-ai lapszámában jelent meg, amiben Szabó Tibor elnököt, Kovács Pált, Kádas Lászlót és Kiss Gézárt kérdezték, hogy mit jelent számukra a Cukorgyári Férfikar.

Szabó Tibor elnök

„A zene világnyelv, amelyen keresztül a muzsikát kedvelő emberek könnyedén megismerkedhetnek egymással. Idestova negyven éve vagyok tagja a kórusnak, amely életemnek egy szelet tortája. Ez a közösség magában hordozza mindazokat az értékeket, amelyek örömmel telivé varázsolják az ünnepeket és a hétköznapokat. Megtiszteltetés, hogy betölthetem az elnöki tisztséget, és örömmel dolgozom a férfikar sikeréért, amely minden erőfeszitésemért kárpótol, jól eső érzés látni, amikor egy szereplés alkalmával tagtársaimat és a közönséget is magával ragadja a közös élmény, mindannyiunk lelki gazdagodására” – mondta Szabó Tibor elnök.

Kovács Pál

„Negyven esztendeje vagyok kórustag, az azóta eltelt időszakban – különösen mióta nyugdíjas vagyok – a rendszeres próbák és a szereplések életem egyik céljává váltak. Találkozásaink nemcsak a közös dalolásról, hanem az emberi kapcsolatokról, barátságokról is szólnak. A négy évtized alatt több karnaggal dolgoztunk együtt, akik kivétel nélkül kivívták a tiszteletet. Puskás Karcsi bácsi egykor tanárom is volt és diákként kaptam egy megérdemelt pofont tőle. A kórus vezetőjeként emlékeztem az esetre, mert mint újdonsült tagnak, azt mondta nekem: az a pofon is hozzájárult ahhoz, hogy rendes ember lettem. Nagyon szeretek dalolni, az elmúlt időszakban sok szép szót is énekelhettem. Ameddig erőm engedi, látogatni fogom a próbákat. Csodálatos volta mostani jubileumi rendezvény, remélem, hogy a százéves évfordulót is ehhez hasonlóan ünnepelheti majd a közösség” – fejtette ki Kovács Pál.

Kádas László

„Dalos pályafutásomat az általános iskola felső tagozatában Puskás tanár úr keze alatt kezdtem, majd felnőttként a helyi Munkáskórusban énekeltem Bakonyi Béla vezényletével. Később – ennek már több mint harminc éve – tagja lettem a cukorgyári férfikarnak is, így egy ideig hetente kétszer is jártam próbákra. Nagyon megszerettem ezt a közösséget, ahol nagy az összetartás és a munka egymás kölcsönös megbecsülésén alapul. Engi Pista bácsi volt az első itteni karnagyom, akit méltó utódként Gebri József követett. Nagy türelemmel és szorgalommal foglalkozik velünk, folyamatosan bővítve és csiszolva repertoárunkat. Sajnos az egykori kórustagok közül mára csak öten maradtunk és egyre nehezebb biztosítani az utánpótlást” – hangsúlyozta Kádas László.

Kiss Géza

„Vidámságot, életet, emberi kapcsolatokat, egy összetartozó közösséget, amelynek a vezére a karnagy. Nosztalgijából lettem tagja a férfikarnak. Egykor osztályfőnökként Puskás Karcsi bácsi minden jó hangú gyereknek kötelezővé tette az énekkari szereplést, ami alól én sem bújhattam ki. A kóruséneklés alapjait bennem ő rakta le. Később elkerültem innen és a hetvenes évek végén tértem vissza a szülőföldemre, ahol a sport és a zene segítségével leltem új barátokra. A cukorgyári kórusba 1990-ben léptem be. Gebri József vett fel, akivel annyira azonos hullámhosszon vagyunk, hogy megígértem: amíg ő lesz a karnagy, nem válok meg a közösségtől” – mondta Kiss Géza.

CD-RE ÉNEKELTÉK DALAIKAT

Az ezredévet köszöntő karácsonyi CD-t készítette a Szerencsi Cukorgyár Férfikara, amelynek ünnepélyes mutatóját 2001. december 14-én rendezték meg a Rákóczi-várban. A nagy múltú kórus több mint egyórás koncertje fergeteges sikert aratott a nem mindennapi alkalomra összegyűltek körében – olvasható a Szerencsi Hírek 2002. január 11-ei lapszám hasábjában.

Rt. által megjelentetett CD-vel – váltak az érces hangon előadott dallamok. Ezután felcsendültek a lemezen található művek, majd a város nevében Rónavölgyi Endréné köszöntötte a kórust. Az önkormányzat oktatási és közművelődési bizottságának elnöke elismerését fejezte ki a kulturális értéket ápoló együttesnek, amelyre méltán lehet büszke Szerencs. E jelentős esemény emlékéül a képviselő asszony átnyújtotta a kórus elnökének az önkormányzat ajándékát. Pallai Miklós ez alkalomból a Szerencsi Cukorgyárért Emlékplakettel tüntette ki Gebri József karnagyot, Szabó Tibort, a kórus elnökét, Németh Pál grafikust és Vágási Lászlót, a Metalen Nyomda vezetőjét. A vezérigazgató Bérésné Kassai Ágnes zongorakísérőnek virágcsokorral kedveskedett. Szabó Tibor megköszönte Pál

György nyugalmazott vezérigazgatónak, hogy művészi fotója a CD borítóját díszíti. Gebri József karnagy Pallai Miklósnak és Csepely Jánosnak az együttes fenntartásához és a lemez megjelenéséhez nyújtott támogatásért fejezte ki háláját.

„Hetvennyolc esztendő egy teljes emberöltő és büszkék lehetünk arra, hogy hivatalosan ilyen régen zeng az ének a cukorgyár dalárdájának előadásában” – emelte ki köszöntőjében Pallai Miklós, a Szerencsi Cukorgyár Rt. vezérigazgatója. Kiemelte, hogy a férfikar korábbi hangversenyei csak az emberek szívében élnek, rádiófelvételek ugyan rendelkezésre állnak, de mindenki számára elérhetővé és többször meghallgathatóvá csak most – a közelgő karácsony tiszteletére a Szerencsi Cukorgyár

FÉRFIKAROK DALOLTAK A JÓKEDV VÁROSÁBAN

Közel háromszáz férfitorokból csendült fel a dal szeptember 24-én a Rákóczi-várban. A Városi Kulturális Központ és Könyvtár szervezésében életre hívott férfikari találkozón résztvevők és vendégek egyaránt jól szórakoztak – olvasható a Szerencsi Hírek 2005. október 8-ai lapszám címlapján.

Az idén immár hetedszer adtak találkozót egymásnak a magyar férfikari mozgalom jeles képviselői Szerencsen. A rendezvényt az előző alkalommal bordafesztivállal egészítették ki a programot meghirdetők. Ennek a kezdeményezésnek is köszönhető, hogy az idén tíz együttes mutatkozott be a történelmi falak tövében.

A szerencsi országgyűlés 400. évfordulójának emlékére szerveződött program az Avas Néptáncgyűttes bemutatójával kezdődött, majd a magyar népzenei kultúra kincseiből kaptak ízelítőt a vendégek a Jánosi Együttestől. Az ünnepélyes megnyitón Rónavölgyi Endréné polgármester azt emelte ki, hogy Szerencs több mint két évtizedes múltra visszatekintő férfikari találkozóknak is köszönhetően méltán nevezhető a dal és jókedv városának.

Külön megtiszteltetés, hogy közel másfél évszázados múltra visszatekintő éneklő közösségeket is vendékkül láthatnak a településen. A program a szórakozáson túl szakmai fejlődésre is lehetőséget biztosít, hiszen a fellépések után a karnagyok közösen értékelik majd az együttesek teljesítményét.

„Úgy vélem, hogy a férfikari találkozók megrendezésével Szerencs fontos missziót teljesít” – emelte ki érdeklődésünkre Surán Sándor, a Du-

Tíz kórus énekelt a történelmi falak között

nakeszi MÁV Magyarság Férfikar karnagya. „Erre szükség is van sajnos, mert a hazai férfikari mozgalomban egyre nagyobb a vész. A kórusok tagsága egyre inkább öregedik, a fenntartók megszűnnek. Ez oda vezethet, hogy a magyar kultúrának ez a fontos szelete – amelyben Kodály, Bartók és sok más neves zeneszerző alkotott – rövid időn belül kihál” – tette hozzá a karnagy. „A szerencsiekkel először a siófoki kórustáborban találkoztunk – vette át a szót Veres Gábor, a dunakeszi kórus titkára. „Ezt követően kaptunk az első meghívást a fesztiválra és azóta minden alkalommal itt vagyunk. Nagy öröm, amikor a sajnos egyre fogyatkozó számú dalos közösségek találkoznak, üdvözölik egymást és kölcsönösen megismerik a munkájukat.

A rendezvény házigazdája a Szerencsi Cukorgyár Férfikara. Gebri József karnagy fontosnak tartja

a férfikórusok összefogását. „Fontos a szereplési lehetőség – emelte ki a karvezető – mert bizony vannak olyan közösségek, akik híján vannak a fellépéseknek. Ilyenkor meg tudják mutatni, mit énekeltek az év során. Fontos lenne a férfikari mozgalom életben tartása, hiszen a magyar kultúrának olyan értékes szeletét őrizzük, amire méltán lehetünk büszkék az Európai Unióban. Az összkari számok és az egyéni bemutatkozások után a karvezetők szakmai programjával egészült ki az esemény. A kötetlen formában folytatódó rendezvényhez a jó hangulatot a Borókás Népzenei Együttes és a Bocskai Gimnázium Néptánc csoportja biztosította. A rendezvényen jelenlévő valamennyi kórus részéről megfogalmazódott, hogy a következő, nyolcadik férfikari találkozóra és bordafesztiválra ismét szívesen eljönnek Szerencsre. A 2007-es rendezvényt kétnaposra tervezi a Városi Kulturális Központ és Könyvtár.

1930. május 25-én a Magyar Cukoripari Rt. vezérigazgatójának hitvese a foton látható aranszállal hímezett zászlót adományozta a dalárdának. (Fotó: Szabó Tibor magánarchívum.)

A Férfikari Találkozó és Bordafesztivál résztvevői: Ajkacsingeri Borostyán Férfikar, Szerencsi Cukorgyári Férfikar, Dunakeszi MÁV Magyarság Férfikar, Edelényi Férfikar, Ferencvárosi Herz Férfikar, Budapest, Haladás Férfikórus (Szombathely), Mezőkeresztes Férfikórus, Nagymarosi Férfikórus, Péceli Petőfi Sándor Férfikar, Vásárhelyi Zoltán Férfikar (Budapest).

A DAL HEGYALJA KAPUJÁNAK LEGFŐBB KULTURÁLIS ÉRTÉKE

Az alábbi részletes beszámolót Bakonyi Béla a Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikarának egykori karnagya (fotónkon) írta, amely a Szerencsi Hírek 1996-os Millecentenáriumi mellékletben volt olvasható. A cikk írója részletesen beszámol az 1996. április 21-én megtartott VII. Miskolci Kamarakórus Fesztivál szerencsi rendezvényéről.

Cukorgyári kórus, udvaros palotaszárny

Egy kisváros fejlődésének sok összetevője van. Sokan fáradoznak azon, hogy Szerencs, a szívükhöz közel álló „Hegyalja kapuja” fejlődjön: külsőben, a lakosság jólétében, s kultúrájában egyaránt. A város gazdag patrióta érzésben kiemelkedő személyiségekben, mint Tóth Lajos, akinek eszményképe volt a virágos és tiszta város, dr. Szántó Bandi bácsi – emléke legyen áldott –, aki „családfőként” volt gondos alpolgármester. A most ténykedő polgármesterünk Magda Gábor, akinek egyik legértékesebb gondolata és érdeme a testvérvárosi kapcsolatok kialakítása, valamint a város kulturálódásának klasszikus szemléletű, nagyon eredményes támogatása. Én annak ellenére, hogy szántói vagyok, szerencsi kulturális, művészeti munkám több mint két évtizedes múlja olyan mély kapcsolatot honosított meg lelkiütemben, hogy a mai napig is ápolom ezt az érzést. Lehet-e elfelejteni a Hegyalja Pedagógus Kórus életre hívásának tényét? A Munkáskórus tizenöt évi vezetésem után szintén sok-sok emléket hagyott maga után. Szerencs városához (korábban nagyközséghez) vonzódásomnak oka még fiatal pedagógus, kórusvezető koromban kezdődött, amikor a gyár szabadtéri színpadán elmélyedve hallgattam Puskás Károly gyári kórusának, zenekísérő

művészeknek, a Szerencsi Vonósnégyesnek s a színvonalas gyári fúvószenekarnak a produkcióit. Azután amivel tudtam, segítettem. Munkáskórusommal igyekeztem színvonalassá tenni a társadalmi temetéseket, nemcsak Szerencsen, de a volt egész járás területén. Állandóan fejlesztettem a férfikórust: barátokká és a dalt, harmóniát szerető együttesé váltunk, s ennek a közös munkának elismerése lett az országos zsűri megméretetése által adományozott „Aranykoszorú minősítés”. Olyan ünnepség nem volt Szerencsen, Monokon, Tiszaladányban, hogy a Munkáskórus ne vívta volna ki magának a közönség megbecsülését. Megteremtettük egy évtized alatt kölcsönös szereplésekkel, cserelátogatásokkal Rozsnyó város barátságát, s mi ringattuk bölcsőjét annak a nemes szándéknak, hogy kialakult Szerencs és Rozsnyó között a testvérvárosok egyre jobban elmélyedő kapcsolata. A cukorgyár híres kórusának karnagyai a mai napig a legigényesebb művészeti vezetését és színvonalat nyújtották országszerte itthon s külföldön egyaránt. A kóruszeretetet nemes érzésével gondolok arra a napra, amikor kezdeményezésemet, kulturális értéket teremtő javaslatomat elfogadta dr. Gönczi Ferenc, az akkori idők járásának első titkára, s megalakult a 25 éve működő, virágzó, s számos magas kitüntetést elért pedagógus-kórus Reményi János, majd utóda, Sándor Zoltán karnagyok művészeti vezetésével. Az utánpótlás kérdése is gondosan kimunkált óraszervezéssel működik, melynek támasza a Szerencsi Zeneiskola, a Rákóczi Zsigmond Általános Iskola diákénekkara, valamint a gimnázium és szakmunkásiskola kórusai. Úgy gondolom, ez írást olvasó s a kóruskultúra iránt érdeklődők figyelmét nem szükségtelen ráirányítani, miért választottam címként: „A dal Hegyalja kapujának legfőbb kul-

turális értéke”? Felsorolt múltbeli kórustradíciók, elhunyt karnagyok (legyen emléküik áldott: ... Puskás Károly és Tóth Miklós, s a mai karnagyi munkában virágzó, híres együtteseket kimunkáló kórusvezetők: Reményi János, Sándor Zoltán, Gebri József, s az utánpótlás reménységei: Czina Györgyné és a többi iskolák karnagyai, s ne vegyék szerénytelenségnek, de a nyugdíjasok is tettek ez ügyben „valamit”, Engi István és jómagam.

1996. április 21. délelőtt 11 óra:

A Szerencsi Rákóczi Vár udvaros palotaszárnyában vagyunk. Itt van a fóruma a VII. Miskolci Kamarakórus Fesztivál szerencsi rendezvényének. Talán annyit megemlíthetek, hogy a rangos rendezvény gondolata Sándor Zoltánban, a Zeneművészeti Főiskola Miskolci Tagozata igazgatójában, a miskolci Bartók-kórus s a szerencsi Hegyalja Pedagógus kórus karnagyában fogant meg, s azóta nagy fejlődésnek indult. Miskolcon s a megyénk több városában folynak rendezvények, három napon keresztül. Az időjárás kegyes volt, a gyönyörű, s vadregényes ősi vár palotaszárnyában – ragyogó napsütésben. Elsőnek a Rákóczi Zsigmond Általános Iskola diákénekkara lépett a pódiumra. A nagy létszámú, szép csengő hangú gyermek kiemelt hangzással adta elő műsorát Czina Györgyné karnagy vezetésével. Első meghallgatásom óta, mely évekkel ezelőtt volt, örömdetes fejlődést ért el az énekkar. A fiatal kolléga a rendkívül pontos ritmikai elemeket szakszerűen, hibátlanul oldotta meg kórusával. Szépen dirigál, a dinamikai sajátosságokra nagy gondot fordít. Mozart: Bűvös csengettyűje szépen érvényesült a kiváló akusztikájú zárt udvaron. A pontos zongorakíséret szépen alátámasztotta a bájos dallamú remekmű sikerét.

Hegyalja Pedagógus Kórus, Szerencs

Válotatlanul felfelé ivelő tendenciát bizonyít és mutat a rég múltú kórus. Imponáló a külső megjelenése az együttesnek, szívemhez közel áll ez az énekkar, hiszen életrekeltek a bölcsőjét ringattam Nagy János barátommal, aki most 80 éves, s nagyon boldog lehetet a basszus szólamban, mert menyé, N. Osvai Mártika vezette a vegyes kart (Sándor Zoltán távollétében).

A rabszolgák kórusa Verdi Nabucco c. operájából nagyon jó választás volt, azt hiszem, ha szavazatra kerülőnek a vegyes kari kórusművek, ez az első között volna. Ezt a dallamot csak Verdi tudta ilyen tökéletes hangszerelésben, virtuóz zongora kíséret mellett életre hívni. 1842-től él és a hallgatók szívéhez, érzelmvilágunk legfelsőbb, zenei esztétikai fokára feljutott. Van ennek az operabetének egy aktuális történelmi beépítettsége: az első izraeli háborúban a tankok százaival ezzel a zenével indultak rohamra.

Mártika karnagyunk rendkívül elegáns vezénylési technikával, a dallam és világhírű szöveg elmélyítésével magas fokra emelte ezen művet. Sándor Zoltánnak, a kórus első karnagyának rendkívül eredményes olaszországi ismeretségével és közvetítésével már kétszer látta meg a kórus Itália kék egét, gyönyörű tengerét. Az olasz barátságunk s a cserekapcsolatoknak vannak kórusműsor különlegességei:... az előadott olasz dalok. Nagyon szépen érvényesült a bel canto stílus, s a prozódia magas szintű fejlettsége.

Nagy teljesítményű ez a kórus, s jó ezt nekem emberi közelségben hallani és érezni. Igaz, meg is becsülték illetékes felső szerveink, mert két-

szer lett kiváló együttes, s a legmagasabb feszítévfokozatú énekkari minősítésű kórus, hatszoros nyerték el a Rádió „Arany plakettjét”.

Coro „Monté Sagro”, Olaszország

Ez a fiatal olasz karmester 25 fős férfikórusával feldobta a hangverseny közönségének hangulatát. Olasz vérmérséklet, szép, érces hangzású, valódi olaszos bel canto éneklési stílus, s kiváló dinamikájú előadás. Ezek a jellemzői a kórus produkciójának. Nyolc vagy tíz művet énekeltek (több ráadást is számítva), de mindegyik sikeres és talán mondhatni virtuóz számok voltak. A karnagyuk kiváló felkészültségű szakember vonásait tükrözte, volt benne valami olaszos (subito) stílus, melyet otthon hagyhatott volna. Szerintem egy karnagy tisztelje meg a közönséget azzal, hogy nem „nadrágtartóban lép a pódiumra”. Persze tudnunk kell azt is, hogy az olasz vérmérséklet más, mint a miénk. Néhány mű dirigálásánál sétálgatott a szólamok között. A realitás kedvéért el kell mondani, ez a kórus mindent tudott. Csodálatos volt a tartott hangok dinamikája, a különleges ritmusmegoldások bravúros és szellemes kivitelezése. A sikeres füttyel-kísért számaik közönségsiker arattak. Nekem a duett szólós mű tetszett a legjobban, itt lehetett észlelni a híres olasz kórusmuzsikát, mely egyedülálló a világon.

Szerencsi Cukorgyár Rt. Férfikara

Amikor az olaszok sárga pulóveres, s karnagyú „hőzetrogeres” kivonulását néztem, már elkönyveltem magamban a koncert olasz győzelmét, de nem így történt. A gyári kórus énekkara „megtáltosodott”, érezte és tudta, a negyven énekes-

nek és főképpen a karnagyuknak, Gebri Józsefnek, „itt meg kell menteni a magyar becsületet”. Így is történt. Bárdos Lajos zeneszerzőnk olyan műveket írt, mely magas szinten felül áll az olasz stíluson. Ezeket mutatták be a gyáriak. A jókedvű dallamok már könnyeket, örömkönyveket csaltak a szemembe, mert érzetem, ez a kóruszene szerkesztésében, ritmikai megoldásaiban, hangulatában felülmúlja az előbbi olasz produkciót. Csodálatosan énekeltek a fiúk. Nekem ez nagy öröm volt, hiszen a volt munkáskórusom sok tagja itt dolgozik nagyon sikeresen.

A dunántúli dallamok is ugyancsak a magyar virtust tolmácsolták, a szerkesztett Dobray-mű minden tekintetben felülmúlta a sárga inges olasz férfikar legszebb és legvirtuózabb dalait. Mily szépen szólalt meg az elegáns ruházatban fellépett patinás gyári kórus... „Nem ám az a legény, aki gyalcs ingen jár, nem fekszik az én ágyamba minden kapcabytár!”. A szép hangzás, kiváló prozódia iskolázandó stílusát mutatta a szerencsi férfikar. De a csúcspont akkor keletkezett, amikor szólóénekesük, Kovács Pál a Schubert búcsúdallának szólóját énekelte. De szép választás volt ez a mű. Szólt és a kórus muzsikált, Béresné Kassa Ágnes zongorán kísérelő kolleganő élete legjobb formáját mutatta muzikalitásban. A cukorgyár kórusának, kedves barátainak ki is fejeztem véleményemet. Állítom, ez olyan kiváló szereplésük volt, hogy hanglemezre kellene felvenni. Nagy örömmel adok kifejezést ezúton is, hogy emberi és baráti közelségben alkalmam volt szót váltani, véleményt tolmácsolni és dalogni, a gyár kórusának igaz barátaival.

Bakonyi Béla

A Szerencsi Férfikar dalai több alkalommal csendültek fel a Magyar Rádióban.

1970 Nyíregyháza (Fotó: Szabó Tibor magánarchívum.)

1972 Szombathely

1974 Miskolc

1980 Leninváros (Tiszaújváros)

1992 Geisenheim (Németország)

1994 Kajaani (Finnország)

1999 Zwolle (Hollandia)

2001 Szerencs

SZERENCSI CUKORGYÁRI DALÁRDA SZERENCSI CUKORGYÁR FÉRFIKÓRUSA SZERENCSI FÉRFIKÓRUS

Halottaink 1923–2022

„Nem az a halott, akit eltemetünk, hanem az, akit elfeledünk.”

Abonyi Ferenc	Hradil Károly	Kocsmárszki Ferenc	Radi Gyula
Abonyi Mihály	Hradil Lajos	Kokos Byril	Radi István
Alekszovics István	Hudák József	Kokos Tibor	Rechtmann Lajos
Aranyosi Ferencz	id. Hirtling Ferencz	Komlósi István	Rezsдовics Antal
Balázs István	id. Kocsis József	Kopp László	Rezsдовics Ferenc
Bálint Ferencz	ifj. Hirtling Ferencz	Kovács István	Rezsдовics József
Bányai András	ifj. Kocsis József	Kovács László	Rezsдовics Károly
Bendik István	ifj. Magda József	Kovács Pál	Rezsдовics Lajos
Berta István	ifj. Veres János	Körömi Imre	Richter Lajos
Bikki Vilmos	Iglár Lajos	Krisztián Dezső	Rizner István
Bódi István	Iván János	Kupecz László	Rizony Ferencz
Bodnár Béla	Jamplák Mihály	Kurovics Imre	Rozgonyi Lajos
Boros János	Jánossy László	Lengyel Gerzson	Simkó József
Brogýánszki Lajos	Jaucsovics János	Lipták Bertalan	Soltész József
Czinege Ferencz	Juhász István	Magda József	Somogyvári Miklós
Csáki Géza	Kádár Béla	Majoros István	Spisák Lajos
Csiki Bálint	Kádas László	Márkus Bertalan	Stevlik Béla
Csontos Ferencz	Kavacsány Sándor	Marton Sándor	Stevlik Ferencz
Deme János	Kazal György	Mester József	Stevlik József
Dobos József	Kecskés András	Molnár Lajos	Szabó Sándor
Dombóvári András	Kerekes András	Molnár Sándor	Szegedi Ferenc
Domenyik József	Keresztes Kálmán	Molnár Tibor	Szentpéteri Miklós
Dori István	Király József	Nagy József	Szikora Lajos
Dori József	Kiss Géza	Nagy József	Takács Bertalan
Éliás Győző	Kiss Károly	Nagylaki Andor	Takács Ferenc
Engi István	Kiss Károly	Novák Lajos	Tóth Ernő
Eperjesi Sándor	Kiss László	Novák Sándor	Tóth Gyula
Farkas István	Kiss Tamás Ferencz	Palumbi István	Tóth Gyula
Fekete Tibor	Kiss Tamás Miklós	Pataki Imre	Tóth József
Fery Emil	Kistamás Miklós	Peffer János	Tóth Péter
Fery József	Knopp Ferencz	Rác János	Trencsényi Béla
Fery Rezső			Trencsényi László
Földi István			Vlach Bohuslav
Földi József			Vojcsik Ferencz
Futsek József			Wesselényi Miklós
Gera Imre			Z. Szabó Gábor
Giben József			Zajác Barna
Gonda István			Závodnyik József
Görös Lajos			Zimmer Antal
Hanács Antal			Zsugyel János
Hatalyák József			
Határik András			
Hollay Győző			
Hradil Emil			

**Baráti kórusokkal ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját a Szerencsi Férfikórus.
Cikkünk a 6. oldalon olvasható.**